

zahvaljuje cenjenemu občinstvu, ki je doma na Belo nedeljo, kakor tudi na praznik 4. tega meseca pri ponovitvi v Gornjemgradu, v tako lepem številu prisostvovalo prireditvi opere »Veseli kmetič«. Zahvala naj velja tudi vsem neutrudljivim igralcem ter igralkam, posebej še bratoma Joškotu in Ivanu Časl za njih trud pri učenju te ne lahke igre. Katoliška prosveta naj živi!

Rečica ob Savinji. Odkar sem naročnik »Slovenskega Gospodarja«, mi je najljubši dan v tednu četrtek, ko mi pošta dostavi vaš list, katerega z vso pazljivostjo prečitam. Od vseh strani se slišijo tožbe o neznosni krizi, ki nas mori, od nas pa so pretožbe bolj redke. Mogoče bi kdo mislil, da se nam dobro godi, pa ni tako. Res je, vsega je dosti, toda po trgovinah, samo njega (denarja) od nikoder ni. Dobro se spominjamo časov pred par leti, ko smo vsi živeli res človeka dostojno življenje. Pa tudi takrat niso bili vsi zadovoljni, ter so si želeli boljše, pa prišlo je baš nasprotno.

Nazarje v Savinjski dolini. Zalostno novico so napovedali naši zvonovi dne 4. aprila, oznanjujoč, da je umrla v 75 letu starosti po kratki bolezni vsem priljubljena in miroljubna gospodinja Breznik Marija, po domače Mlinerca v Zlabru. Pokojna je bila vdova osemnajst let; med tem časom je doživela veliko bridkih izkušenj, kajti gospodarila je sama do smrti. Imenovana je bila vzorna krščanska žena, ljubila je mir, s sosedi je živela v lepi slogi, rada je vsakemu pomagala, kolikor je bilo v njeni moči, dobra družba je rada podpirala. Da je bila priljubljena, je dokazal dan nje-nega pogreba z velikansko udeležbo ljudstva, tri gasilna društva so se udeležila pogreba z zastavami. Ko je ob odprtem grobu govoril domači g. župnik, je bilo solzno vsako oko. Blaga mamica, počivaj v Gospodu! Tolažba domačim, da se vidimo nad zvezdami. Dne 8. aprila smo izročili materi zemlji najstarejšega moža iz naše župnije, 90 let starega Dobrovo Matevža, po domače starega Zlabornika. Pokojni je bil oče župnika Jožefa Dobrovo, ki je že pred 5 leti umrl v Črni v Mežiški dolini. Rajni oče je bil miroljuben in skrben gospodar; ljubil je treznost, sovražil alkohol. Lahka mu zemljica!

Bočna pri Gornjem gradu. Na velikonočno nedeljo, ko je naš božji Zveličar šel v svojo slavo, je tudi, kakor upamo, blaga krščanska žena Ana Zmavc, mati vlc. g. Jož. Zmavc, katheha v Trbovljah, šla v nebeško slavo. Bila je zelo dobra in usmiljena do revežev, da je neka tukajšnja žena, ko je slišala o njeni smrti, rekla lepe besede: »No, zdaj je pa umrla mati ubogih.« Posebno jo je veselilo, če je prišel v njeno hišo kak duhovnik. Imela je tako lep in veličasten pogreb, kakršnega še ni bilo v tej župniji; bilo je sedem duhovnikov in skoraj tolika množica ljudstva, kakor na dan farnega patrona sv. Petra. Naj se v nebesih veseli božjega obličja!

Vprašanja in odgovori.

F. A. v H. Ali nedeljski Slovenec daje odgovore le naročnikom? — Ne, čitateljem. Lahko pišete!

Z. Št. v R. Kje se kupujejo semena? — Čitajte naše inserate! Berdaja v Mariboru.

F. H. v H. Ali za banovinsko koruzo občina lahko terja kuluk? Ali bomo res morali vrniti agrarno zemljo? Kako bo z vinotoči? — Glede banovinske koruze, če je prišla, da se zastoj deli revežem, nam ni znano, da bi bil pogoj ta, da mora dotični na kuluk. Poglejte na občini določila za razdelitev! — Agrarne

zemlje ne bo treba povračevati! — Glede vinotočev ne bomo v vsaki številki pisali! Počakajte teden dni, da bo novi zakon, ki bo objavljen in si ga shranite!

F. J. v K. Starši so prodali neugodno, ali lahko spremenijo? — Če so prodali pod polovico vrednosti in se niso zavezali; tudi v tem slučaju velja pogodba, ki se lahko izpodbija, ampak le sodnijsko.

A. K. Š. L. Moja kobila so zapisali med zapuščino mojega sina. Ali to lahko storijo? — Ne. Vi morate pri zapuščinskem sodniku položiti izjavo, da je kobila vaša. Ako ostane zadeva sporna, morate pa tožiti, če se splača.

J. O. v O. Ali mora ubijalec mojega sina dati tudi v denarju odškodnino, ker imam veliko škodo? — Ko je bila razprava, se je kazeno določevala. Gotovo je tudi odškodnina poleg! Vprašajte sodnijo, kjer je bil obsojen, kaka je obsodba.

Sk. I. S. Kje se dobi viničarska knjiga? — Na občini. Prodaja pa jih tudi Tiskarna sv. Cirila.

Glede Vzemne pomoči sporočamo številnim vpraševalcem, da je prijavila likvidacijo.

N. K. v Št. J. Ali obstoja za zobotehniške tarife? — Obstoja. Ako se vam zdi predrago, zahtevajte pismeno potrdilo o čem se je toliko plačalo.

A. R. v P. Poglejte pravilnik o zavarovanju v božični številki. Naslovnik, to ste vi, dobite.

J. L. v P. Ali me lahko čisto razdedinijo, če sem premožen? — Ako imate svoje bogastvo od drugod in ne kot delež na dediščini, vas ne morejo po materi v celoti razdediniti.

E. Š. v Č. Prodala sem pol hiše in pol kuhinje, da si postavi svoj štedilnik; zdaj pa nočem! — To je pa čudna kupčija! Pogodba, kakor ste jo popisali, je neveljavna.

I. V. v R. Koliko Din je 10 avstrijskih krajcarjev? Ali lahko tožim Higijenski zavod v Ljubljani? Ali moram za poravnavo imeti zastopnika, da dobim svoj denar? — Prvo: Kolikor je baker vreden, skoro nič. — Drugo: Lahko tožite, če je higijenski zavod priznal cesijo. Tretje: Ni treba avdokata, ne zbornice industrijev, ampak samo v dvojnem prepisu prijavite sodišču svojo terjatev proti trgovcu, ki je v poravnavi. Koleki: 5, in na vsak prepis po Din 2.—

Vprašanja brez točnega naslova — romajo v koš!

P. R. S. v Sv. Fr. Neka rejenka, ki je šla po sveču, se je vrnila in zahteva posestvo, češ, da ji je bilo obljubljeno. Oni, ki je obljubil, je pa prodal in umrl. Rejenka ima vknjiženih 300 kron in zahteva 3000 Din. Ali so njene zahteve upravičene? — Ne. Obljuba ni nič, če ni zavarovana pogodbeno pred pričami ali z vknjižbo. Kar ima vknjiženo, to je 300 kron z obrestimi vred, ki so vknjižene, vplačajte na sodišču in zahtevajte, da da potrdilo in podpis za izknjižbo. 3000 Din nima pravice zahtevati.

I. N. v V. Kako naj plačam dediščo, ko je posestvo polovico manj vredno kot je bilo pred dvema letoma cenjeno? — Počakajte na zakon o zaščiti kmeta.

L. K. v Š. Imam vrednostne papirje, ki sem jih kupil pri Jovan Buloviču. Ali veljajo? — Originalni papirji veljajo. Pokažite jih kje v banki, da igrate, če niso že izrežani in dobite od kuponov denar.

M. F. v P. Sin se je pred pričami zavezal plačati vse dolge. V prevzemno pogodbo pa nisimo dali. Ali je dolžen plačati? Je dolžen plačati, ker je ustmeno pogodbo že priznal s tem, da je več dolgov plačal. Trgovce bo terjati od vas, vi pa od sina. Lahko pa svojo

terjatev od sina trgovcu odstopite, pa bo terjati kar njega.

K. J. v B. Zakaj pri prodaji krme vojaštvu odtegnejo 1? — To je prometni davek, ki ga je treba pri vseh dobavah državnim uradom plačati.

Strašno trpljenje ruskega naroda.

Nemški inženir Vilhelm Melhert je bil v tajni službi ruske Čeke in kot tak v važnih zadevah poslan v London in Newyork. Ker se je pa te ogabne službe naveličal, je hotel tajno pobegniti. Toda vodja Čeke v Arhangelsku, Balkanov, je beg preprečil ter ga je obsodil, da mora iti v koncentracijski tabor pri Arhangelsku. Bil je v taboru No. 2 in nazadnje v taboru pri Pinegi. Od tu se mu je posrečilo pobegniti v domovino. Vilhelm Melhert vse to prav živo in silno zanimivo popisuje v mnogih številkah velikega ruskega lista »Vozroždenie« v Parizu. Mi vse drugo opustimo, le silno trpljenje ruskega naroda v barakah koncentracijskih taborov hočemo kratko opisati. Vse, kar je napisano v omenjenem listu, je Melhert sam videl in doživel, ker v taboru No. 2 je bil v pisarni, kjer je mogel vse izvedeti. Pri Pinegi pa je opravljal inženirsko službo. Ker se je smel bolj prosto gibati, je mogel pobegniti.

Opisuje strašno bedo jetnikov koncentracijskega tabora No. 2 pri Arhangelsku. Jetniki sekajo po zimi pri 40 stopinjah mraza, stoječ do kolena v snegu. Vsak je dolžan dovršiti svoje dnevno delo od 4 do 6 kubičnih metrov. Rano zjutraj, ko je še celo tema, gre partija na delo. Delata po dve skupaj; eden seka, drugi odsekava veje. Tako gre delo do poznega večera, dokler ni naročena količina gotova. Jetniki so gladni, slabo obuti in oblečeni, zato ne morejo vzdržati dolgo in umirajo kot muhe. Mnogi se sami končajo, obesijo, odsekajo si prste, vlivajo vodo v čevlje, da bi jim noge zmrznile. Zlasti ženske si pogosto odsekavajo prste. Vsi jetniki v taboru boleha na skorbutu. Vsak dan staroste barak naznajo vodstvu tabora, da je nekaj deset ljudi umrlo.

Kateri omagajo pri delu v lesu, jih zagrebejo kar pod sneg in šele pomlad jih zakopljejo v jamo. Ko skopni sneg, se vidi pokrajina posejana z mrtvimi trupli. V vseh severnih ruskih lesovih je na tisoče mrtvecev, katere zagrebejo v zemljo kot živali. Sovjetska oblast prepove, da bi se delal hribček nad grobom, zemlja se mora poravnati. Če dosti jetnikov umrje in ni več delavcev, pride nov material, za to skrbi Čeka. Sem pošiljajo kulake = velike kmete, ki se nočejo vpisati v kolhoze, kazake in tudi precej stare inteligence. Te čaka tukaj gotova poguba. Kako bodo delali taki ljudje po 10 ur na dan pri 40 stopinjah mraza? V Arhangelsk so prihajali tujezemci Angleži, Amerikanci in drugi, ki so kupovali les. Poglejdati so hoteli tudi tabor No. 2. Ker so pa tam videli silno bedo, nesnago itd., je bilo sovjetskih mogotcev sram. Za to so v Moskvi sklenili preseliti vse